

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi B. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w sprawie o sygn. I C 751/24 i Sądem Okręgowym w Gliwicach w sprawie o sygn. III Cz 689/25, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 23 lipca 2026 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach.

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2026 r. B. K. (dalej: „skarżąca”) wniosła za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Gliwicach do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa do rzetelnego procesu, prawa do obrony, przewlekłość postępowania oraz działania Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w Gliwicach.

Wniesienie skargi motywowała przebiegiem postępowań prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Gliwicach i Sąd Okręgowy w Gliwicach dotyczących odszkodowania za zalanie piwnicy „fekaliami” oraz zniszczenie jej mienia, w tym sześciu krzeseł objętych szkodą. W ocenie skarżącej, od początku postępowań dochodzi do rażącego naruszania jej praw procesowych, w tym prawa do rzetelnego procesu (art. 45 Konstytucji) oraz art. 6 EKPCz. W dalszej części skargi skarżąca przedstawiła przebieg postępowań oraz wskazała sygnatury spraw

związanych z przedmiotową skargą. W podsumowaniu wniosła m.in. o zbadanie przewlekłości postępowania prowadzonego od 2021 r.

Skarżąca wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa na jej rzecz kwoty 10 000 zł tytułem zadośćuczynienia za stres, pogorszenie zdrowia oraz wieloletnie naruszanie jej praw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”.

Natomiast zgodnie z art. 4 ust. 1a ustawy o skardze na przewlekłość, jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem rejonowym i sądem okręgowym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny.

Do wskazanych norm odnosi się orzeczenie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19. Wynika z niego jasno, że przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym powinny być interpretowane ściśle i literalnie.

Przekładając powyższe na realia niniejszej sprawy, Sąd Najwyższy, po dokładnej analizie treści pisma skarżącej, uznaje, że jej skarga dotyczy postępowania przed Sądem Rejonowym w Gliwicach o sygn. I C 751/24 i Sądem Okręgowym w Gliwicach o sygn. III Cz 689/25, wskazanymi przez samą skarżącą. Stąd, mając na uwadze, że skarżąca wniosła skargę za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Gliwicach, stwierdza, że właściwym do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny, tj. Sąd Apelacyjny w Katowicach.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 4 ust. 1a ustawy o skardze na przewlekłość oraz art. 200 § 1¹ i art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach.

[D.Z.]

[a.ł.]